

Знати: Букви А, У, О, И

Писати: Букву А написати по 2 рядочки в зошиті

Завдання для батьків:

Любїть своїх дітей бїльше за все на свїтї,
 Адже вони – це щастя на землї
 Маленькї янголи – веселї наші дїти,
 Вони найкраще, що ми маємо в життї
 І навїть якщо десь вони пустують,
 Не слухають дорослих, вередують,
 Не варто їх сварити чи кричати,
 А краще пояснити їй обїйняти
 Вони ж лише ступають першї кроки
 Їм все цїкаво, стїльки запитань,

В них будуть ще в життї свої уроки
 Дозвольте їм ступати без вагань,
 І з кожным днем ставатимуть все старшї,
 Садочок, школа, потїм інститут,
 Одруження, робота, власнї дїти,
 У кожного в життї є свїй маршрут,
 Цїнують кожен день, що поруч з ними
 І бережїть кожну щасливу мить!
 Робота не замїнить вам дитину
 А час дитинства швидко пробїжить

... і почитати казочку

Казочка про звуки, букви і дївчинку

У темному-темному лїсї жила дївчинка. Ох, як їй було сумно! Друзїв нема, сама у лїсї, темному-претемному, ще й писати і читати не вмїє. А хто пише і читає, в того в голївцї сонечко сяє. А чому вона опинилась сама в лїсї? – спитаєте ви. А тому, що сама так захотїла. Вирїшила, бачте, що друзїв їй не треба, вчитись вона не хоче, а в лїсї їй буде добре: нїхто порад не даватиме і вчитись не треба. Швидко зрозумїла дївчинка, що гїрко помилилася, але соромно додому вертатися і у всьому зїзнаватися. Сїла на пеньочку та й голосить:

А-а-а – яка я була мала-а!

О-о-о – та ж вдома так добре було-о!

И-и-и – що ж тепер робити-и?

У-у-у – бїльше так не буду-у!

Е-е-е – чи хтось чує мене-е?

І-і-і – допоможїть менї-і!

Так плакала-ридала бїдна дївчинка, що навїть звїрятам і пташенятам, деревцям і куцїкам, квіточкам і травичцї стало шкода дївчинку. І от Вітерець придумав, як дївчинку втїшити. Він придмував невидимї голоси-звуки.

– Ти нас кликала, і ми прийшли! – раптом почула дївчинка.

– Я нїкого не кликала, – здивувалась дївчинка.

– Як так, ти нас погукала: а-а-а, о-о-о, и-и-и, у-у-у, е-е-е, і-і-і.

– Ми – звуки. Нас не можна побачити, можна лише почути. Нас запросив Вітерець. Ти його теж не бачиш, але відчуваєш та інодї чуєш, коли він свистить чи гуде. Вітерець теж хоче тобї допомогти, як і ми.

– Але ж я вас не бачу, то як я знатиму, куди менї йти і що робити?

– Не переживай, зараз ти побачиш букви, якї ми позначаємо. Скажи “А”.

Дївчинка повторила “А”, і на галявинї з’явилась ось така

буква А, усміхнулася до дївчинки і подала їй ручку.

– Мене, букву А, ти можеш побачити і написати.

Правда ж, я гарна? – промовила лїтера А.

Так дївчинка промовляла голоснї звуки, і на галявинї по черзї з’являлися букви. Який звук дївчинка скаже, таку букву й побачить і радїсно подасть їй руку. І навколо неї стали усї букви, що позначають голоснї звуки.

Весело стало дївчинцї. І лїс посвітлїшав, і пташки заспївали, і квіточки запахли, і сонечко засвітїло янїше, бо букви повели дївчинку додому.

А вдома вона вмилась, вдягнулася гарно, зачесала кїски, взяла портфелїка і разом з буквами пішла до школи. І вїдтодї стала працювитою, а в голївцї її свїтїло сонечко – розум.

Намалювала Валерїя Юдїна

Журнал «Ангелятова наука» №1, 2010 р.

